

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullón

STUDIUL 9

A doua calatorie misionara a lui Pavel

In aceasta saptamana vom studia a doua calatorie misionara a lui Pavel. Pentru mine este emotionant pentru ca, in luna mai a anului acestuia, sotia mea si cu mine am avut sansa de a merge pe urmele lui Pavel prin Macedonia. Am inchiriat o masina si am mers in fiecare dintre locurile pe care le vom mentiona in acest studiu.

Inainte de a pleca la drum, Pavel si Barnaba s-au separat din cauza unei neintelegeri cu privire la Ioan Marcu. Barnaba vroia sa-l ia cu ei in acesta calatorie dar Pavel, spunea ca nu mai avea incredere in el deoarece in prima calatorie se intorsese din drum. Eruditii, spun ca Ioan Marcu era un nepot al lui Barnaba, altii spun ca era varul lui. Pentru mine acest lucru este un detaliu fara prea multa importanta. Ceea ce trebuie mentionat este ca acesti doi oameni ai lui Dumnezeu nu au fost de acord si au trebuit sa se separe. Asta demonstreaza ca oamenii lui Dumnezeu nu gandesc intotdeauna la fel, dar pentru aceasta nu inceteaza sa fie oameni ai lui Dumnezeu. Atat Pavel cat si Barnaba vor fi in cer cu siguranta, dar cu toate acestea, aici pe pamant, a fost mai bine pentru ei sa lucreze separat ca sa poata mentine unitatea bisericii. Da, unitate. Pentru ca un lucru este unitatea si alt lucru este uniformitatea. Putem sa mentinem unitatea in diversitate.

In aceasta calatorie, Pavel a trecut prin Derbe, apoi a ajuns in Listra unde a cunoscut pe un tanar numit Timotei avand un tata grec si mama evreica numita Eunice. Pavel i-a cerut lui Timotei sa mearga cu el dar mai inainte de a pleca el a trebuit sa fie taiat imprejur. De ce? Daca adunarea de la Ierusalim a hotarat sa nu se ceara celor care nu erau iudei sa se circumcida, de ce Pavel i-a cerut acest lucru lui Timotei? Pentru simplul motiv ca in acesta calatorie ei aveau sa viziteze multe sinagogi ale evreilor iar el, nu dorea ca netaierea imprejur a lui Timotei sa devina un impediment pentru a vesti Evanghelia. Era o problema a bunului simt si a criteriilor. Mergand inainte, ei au trecut prin orase care in ziua de azi sunt in Turcia si a intarit bisericile pe care le infiintase in prima calatorie. In cele din urma a juns la Troa si acolo, a avut o viziune in care un om a venit la el si i-a spus: „*Treci in Macedonia si ajuta-ne!*” In ziua urmatoare, a povestit vedenia tovarasilor sai de drum si au hotarat sa mearga la Macedonia. Cand vorbesc de tovarasii lui, vorbesc de Timotei, Sila si evident Luca. Aici incepe a doua calatorie misionara a lui Pavel pentru ca, pana in acel moment, el trecuse prin aceleasi locuri prin care trecuse in prima calatorie. Primul loc in care au ajuns a fost Neapolis, pe vremea aceea un oras portuar. La 20 de kilometri de Neapolis se gasea orasul Filipi, loc in care traiau cu preponderenta oameni deoarece in Neapolis erau foarte putini. Aici in Filipi, era un grup de iudei dar nu aveau sinagoga, asa ca atunci cand a venit ziua sabbatului Pavel si tovarasii sai s-au dus la un rau pe malurile caruia se adunau cei care erau evrei ca sa tina sabbatul. Acest mic grup era condus de o femeie care se numea Lidia, prima femeie din Filipi care a primit pe Hristos. Luca spune in Fapte 16: 14,15

„*Una din ele, numita Lidia, vanzatoare de purpura din cetatea Tiatira, era o femeie tematoare de Dumnezeu si asculta. Domnul i-a deschis inima, ca sa ia aminte la cele ce spunea Pavel. Dupa ce a fost botezata, ea si casa ei, ne-a rugat si ne-a zis: „Daca ma socotiti credincioasa Domnului, intrati si ramaneti in casa mea.” si ne-a silit sa intram.*”

Asa a inceput lucrarea crestina in Filipi. Din nefericire, sederea lui Pavel si a tovarasilor lui

in acest oras nu a fost prea placuta. Acolo era o tanara ghicitoare care de fapt era posedata de demon, care supara pe Pavel si pe ceilalti. Ea aducea mult castig stapanilor ei iar cand Pavel a scos afara demonul care o posedea, ea nu a mai putut sa ghiceasca, iar stapanii ei s-au plans autoritatilor si au acuzat pe Pavel ca tulbura cetatea. Asa ca au prins pe Pavel si pe Sila si dupa ce au pus sa-i bata cu nuiele i-au aruncat in inchisoare spunand temnicerului, ca daca ei aveau sa scape el trebuia sa plateasca cu viata lui. Aici se intampla o minune. La miezul noptii are loc un cutremur si temnicerul, crezand ca prizonierii au scapat vrea sa se omoare, dar este impiedicat de Pavel. Ca rezultat al acestui incident temnicerul si familia lui s-au botezat.

Partea a treia. Aici vedem ca atunci cand autoritatile au aflat ca Pavel era cetatean roman, s-au temut si l-au dat afara din cetate. Pavel a plecat trecand prin Anfipolis si Apdonia si a ajuns la Tesalonic. Pavel nu s-a oprit in Anfipolis si Apdonia. In realitate aceste orase faceau parte dintr-o ruta comerciala spre Roma.

Sotia mea si cu mine ne-am odihnit chiar sub statuia uriasa a leului din Anfipolis care era chiar la intrarea in oras.

Pavel a ajuns la Tesalonic, care azi este un oras mult prea mare ca sa-l poti vizita intr-o singura zi. Aici timp de trei sabbate el a prezentat Evanghelia iudeilor si grecilor. Multi spun ca Pavel mergea la sinagoga din pricina iudeilor, dar biblia spune ca el a predicat iudeilor si grecilor, iar grecii nu tin sabbatul. Pavel mergea la sinagoga nu pentru a vangheliza iudeii ci pentru ca el tinea sabbatul. Adevaratul motiv pentru a merge la sinagoga era ca el sarbatorea sabbatul sfant al lui Dumnezeu si profita de acesta ocazie ca sa predice tuturor. Sa vedem in ce a constatat mesajul pe care Pavel l-a predicat aici. Textul biblic spune ca, dovedea si lamurea cuvintele Sfintei Scripturi. Si ce spuneau aceste cuvinte? Ca era necesar ca Isus Hristos sa moara. Pavel a predicat moartea si invierea Domnului Isus Hristos. Iti voi spune un lucru! Nu vei gasi nici un mesaj in cartea Faptele Apostolilor predicat de Pavel sau Petru, care sa nu aiba ca mesaj central moartea si invierea Domnului Isus. Astazi nu prea se mai vorbeste asa de mult de inviere, dar noi avem un Isus viu in sanctuarul din cer, care mijloceste pentru noi. Lucrarea lui Hristos in Sanctuar trebuie scoasa in evidenta, dar pentru acest lucru trebuie sa vorbim mai intai de tema minunata a invierii Domnului Isus.

Multi iudei din Tesalonic au crezut, dar cei care n-au crezut s-au ridicat si impreuna cu multi oameni din cetate au plecat ca sa persecute pe apostoli. Acesti oameni au intrat in casa unui om numit Iason, deoarece credeau ca adapostea pe apostoli. Dar ei au plecat din Tesalonic si au mers la Bereea care nu este departe de Tesalonic. Fapte 17: 10-15 spune:

„Fratii au trimis indata noaptea, pe Pavel si pe Sila la Bereea. Cand au sosit au intrat in sinagoga iudeilor. Iudeii acestia aveau o inima mai aleasa decat cei din Tesalonic. Au primit Cuvantul cu toata ravna, si cercetau Scripturile in fiecare zi, ca sa vada daca ce li se spunea este asa. Multi dintre ei si din femeile cu vaza ale grecilor, si multi barbati au crezut. Dar iudeii din Tesalonic, cand au aflat ca Pavel vestea Cuvantul lui Dumnezeu si in Bereea, au venit acolo ca sa tulbure si sa atate noroadele. Atunci fratii au pornit indata pe Pavel spre mare; Sila si Timotei au ramas in Bereea. Cei ce insoteau pe Pavel, l-au dus pana la Atena. Apoi s-au intors, cu insarcinarea sa duca lui Sila si lui Timotei porunca sa vina cat mai curand la el.”

In calatoria pe care am facut-o cu sotia mea, am ajuns in locul unde fusese sinagoga din Bereea. Astazi nu mai este sinagoga, ortodocsii au construit o mica capela, dar in acea vreme acolo se reuneau iudeii si studiau scripturile in fiecare zi. Pavel scoate in evidenta acest lucru. Ei nu au avut incredere in cuvintele apostolilor ci doreau sa verifice cu proprii lor ochi ca toate aceste lucruri erau scrise in Cuvantul lui Dumnezeu. Aceasta trebuie sa fie atitudinea unui crestin. El nu trebuie sa creada tot ceea ce i se spune ci sa analizeze si sa vada ce spune Cuvantul lui Dumnezeu.

Partea a patra. Aici vom vedea ce s-a intamplat la Atena. Pavel trebuia sa astepte acolo pe Sila si pe Timotei care pe drum vroiau sa treaca prin Tesalonic ca sa vada cum progresau cei de acolo in credinta. In Fapte 17: 16 spune:

„Pe cand ii astepta Pavel in Atena, i se intarata duhul la vederea acestei catati pline de idoli.”

Atena era un centru cultural al acelor timpuri, un oras datat complet idolatriei. In versetul 17 spune:

„In sinagoga statea deci de vorba cu iudeii si cu oamenii tematori de Dumnezeu, iar in piata statea de vorba in fiacare zi cu aceia pe care ii intalnea.”

Deoarece grecilor le placea sa mearga in piata si sa dicute filozofie, Pavel mergea si el acolo si vorbea cu ei prezentandu-le mesajul evangheliei. Aceasta piata este langa Acropolis. Cei care astazi merg sa viziteze Grecia stiu ca acolo este centrul turismului. Iti aduci aminte ca Pavel facea corturi ca sa-si castige existenta si este foarte probabil sa fi vandut vreun cort in acea piata si in timp ce facea acest lucru vorbea de Isus Hristos. Continuum citind versetul 18:

„Unii din filozofii epicurieni si stoici au intrat in vorba cu el. Si unii ziceau: „Ce vrea sa spuna palavrugiul acesta?” Altii cand l-au auzit ca vesteste pe Isus si invierea, ziceau: „Pare ca vesteste niste dumnezei straini.”

Este interesant ca filozofii care au venit sa asculte ce zicea Pavel considerau pe Isus si mesajul invierii Lui ca un mesaj despre dumnezei noi. Ei nu intelegeau. Versetul 19 spune:

„Atunci l-au luat si l-au dus la Areopag si au zis: „Putem sa stim care este aceasta invatatura noua, pe care o vestesti tu?”

Areopagul era intr-o formatiune stancoasa foarte ciudata deasupra careia ei au ridicat Panteonul si alte edificii care aveau legatura cu marele centru religios grecesc. Areopagul era un fel de tribunal grecesc format dintr-un consiliu de nobili care se reuniau in aer liber. Toti turistii care viziteaza Areopagul astazi pot citi predica lui Pavel care se gaseste acolo. Filozofii greci din acel timp i-au spus lui Pavel ca doreau sa stie mai mult despre aceasta dogma noua. Ei erau intr-un intuneric spiritual complet, mai rau decat galatenii, filipenii sau tesalonicenii. Totusi ei se credeau mai intelepti. Astfel de persoane sunt cel mai dificil de castigat pentru Dumnezeu. La fel se intampla si cu cei care nu sunt crestini adevarati, adica cei care spun ca sunt crestini si nu sunt, deoarece ei cred ca nu au nevoie dect de o cunostere superficiala. Se pare ca nu-si dau seama ca au nevoie de un mantuitor nu numai la nivel de teorie ci unul care sa-i ia de mana in fiecare zi si sa mearga impreuna cu ei pentru a trai o viata crestina victorioasa. Au continuat acesti oameni sa vorbesca cu Pavel si au spus ceea ce se gaseste in versetele 20 si 21 :

„Fiindca tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea dar sa stim ce vrea sa zica aceasta. Caci toti atenienii si strainii, care stateau in Atena nu-si petreceau vremea cu nimic altceva decat sa spuna sau sa asculte ceva nou.”

Atunci Pavel a inceput sa le vorbeasca si le-a spus: „Barbati atenieni! In toate privintele va gasesc foarte religiosi.” Ei erau cu devarat religiosi pentru ca asa cum am amintit mai devreme, Atena era plina de idoli la fiecare colt. Erau idoli mici si idoli mari si aveau un dumnezeu pentru fiecare lucru sau situatie. Ei erau foarte religiosi si tocmai aceasta era problema lor. Traiau o religie care ii tinea departe de Dumnezeu si de Isus Hristos. Aceasta este si problema multor oameni astazi. Nu este vorba ca sunt oamnei atat de rai incat nu pot fi salvati, ci problema este ca multi oameni se cred religiosi, demni si buni si cred ca nu au nevoie de un mantuitor. Altii in schimb, dintr-o perspectiva materialista, se considera atat de buni si milosi incat ei nu au nevoie de Dumnezeu. Daca eu sunt bun, la ce imi foloseste Dumnezeu?

Adevarul este ca trebuie sa predicam Evanghelia, mesajul vestilor bune pentru ca omenirea are nevoie de Dumnezeu si este pierduta fara Hristos, chiar daca ea nu stie acest lucru si se ascunde in faptele religiei si necredintei ei. Pentru acest motiv Pavel s-a dus la Atena. Acesti oameni aveau nevoie sa auda mesajul evangheliei. In Fapte 17:23 continua spunand:

„Caci pe cand strabateam cetatea voastra si ma uitam de aproape la lucrurile la care va inchinati voi, am descoperit chiar si un altar pe care este scris: „Unui Dumnezeu necunoscut!” Ei bine, ceea ce voi cinstiti fara sa cunoasteti, aceea va vestesc eu.”

Pavel vazuse obiectele pe care ei le adorau, altarele, templele cu idoli. Cel mai mare si cel mai frumos templu era dedicat Atenei, zeita virgina a atenienilor. Erau idoli peste tot dar exista un altar inchinat unui dumnezeu necunoscut. Predica lui Pavel de aici este impresionanta, nu am timp s-a comentez. El a vorbit in fata unor oameni de vita nobila, oameni inteligenti si invatati. A avut putine rezultate. S-au convertit cativa oameni cu influenta ca Dionisie si Damaris.

In ultima parte vedem cum Pavel pleaca din Atena si ajunge in Corint. Pentru sotia mea si pentru mine a fost o calatorie de vreo doua ore cu masina. Pavel a ramas in Corint un an si jumatate unde a cunoscut pe Acuila si Priscila care aveau sa devina unii dintre cei mai buni prieteni ai lui. Relatarea ne sugereaza ca acestia doi erau deja crestini, probabil ca venisera din Roma. Care a fost rezultatul activitatii misionare a lui Pavel in Corint? A fost extraordinar! In urma rezultatului predicii din Atena, cand a ajuns in Corint el a decis sa predice pe Hristos si pe El restignit si succesul a fost mare. Atunci cand tu inalti pe Hristos, persoanele sunt atrase la El. In ciuda opozitiei iudeilor mesajul a avut succes. Cativa dintre iudei au crezut si au crezut si multi dintre Neamuri. Intre cei convertiti era si Crisp, mai marele sinagogii, impreuna cu familia lui. Multi corinteni au crezut si s-au botezat. Totusi situatia intre iudei era destul de tensionata. Iudeii nu l-au lasat niciodata in pace pe Pavel. Cand a venit momentul ca el sa se intoarca in Antiohia, a plecat la Efes unde a petrecut cateva zile cu Acuila si Priscila. Mai tarziu, el avea sa revina in Efes si vom vedea intr-un studiu viitor lucrarea minunata care avea sa se faca acolo.

Calatoria pe care am facut-o impreuna cu sotia, a fost inspitratore pentru noi, pentru ca am vazut credinta unui om care avea incredere in predicarea Evangheliei si care mergea pe jos kilometrii intregi, printre munti si prin desert, indurand persecutii si fiind inchis si batut. Dar, nimic nu l-a impiedicat, pentru ca el vroia sa-L vada pe Hristos. Sa ne ajute Domnul sa avem si noi aceiasi pasiune in viata noastra si sa predicam Evanghelia fara teama. Daca spiritul lui Pavel ar renaste in fiecare dintre noi, predicarea Evangheliei s-ar termina foarte curand. Sa ne ajute Dumnezeu nu doar sa facem istorie cu lectiile noastre, ci sa readucem la viata spiritul misionar care trebuie sa fie in fiecare dintre noi.

Domnul sa te binecuvanteze!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
[www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com](http://www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com)